

ledige Lejligheder med dem, der bliver færdige omkring April Flyttedag. Men dette Tal viser jo, at der er Nedgang. Forholdet er da ogsaa det, at der, selv om det kun sker i ringe Omfang, hver Uge gives enkelte Indflyttetilladelser til Københavns Kommune, og endvidere er der hver Uge unge Ægtepar, som har Midler til at købe en Andelslejlighed eller en dyrere Lejlighed.

Jeg skal ikke fordybe mig i en Diskussion om Aarsagen til, at der er Bolignød og alligevel findes ledige Lejligheder. Vi ved jo, at det er, fordi den Del af Befolkningen, som endnu er boligløs, ikke har Evne til at betale den højere Husleje eller de Andelsindskud, som kræves i Boligforeningernes Huse. I den Kommune, i hvis Arbejde jeg har den Ære at deltage, haaber vi jo ogsaa, at Byggepriserne vil gaa noget ned i den kommende Tid, saaledes at der kan skabes Betingelser for billigere Beboelseslejligheder. Jeg kan saaledes oplyse, at i 1925 var Udgiften i et kommunalt Boligkompleks 620 Kr. pr. bebygget Kvadratmeter Etageareal. Denne Pris krævede i Leje 11¾ Kr. pr. Kvadratmeter bebygget Areal, og det siger sig selv, at det var en meget høj Husleje, som ikke mange var i Stand til at betale. Københavns Kommune er jo sikkert heller ikke den eneste, som har fundet denne Pris for høj og søgt at naa til en lavere Udlejningspris. Efter det nu sidst fremkomne Pristal mener man i sagkyndige Kredse, at Byggeriet kan gennemføres til en Pris af 525 Kr. pr. bebygget Kvadratmeter Etageareal, hvilket svarer til en Udlejningspris af 10½ Kr. pr. Kvadratmeter. Denne Nedgang vil i Forbindelse med en Formindskelse af Boligernes Rum gøre det muligt at fremskaffe en billigere Boligtype, hvilken Fremgangsmaade i hvert Fald for Københavns Kommunes Vedkommende vil blive fulgt.

Hvis det foreliggende Lovforslag om Støtte til Boligbyggeri ikke bliver gennemført, ser jeg heri en Fare for Boligbyggeriet i det kommende Efteraar og den kommende Vinter i Hovedstaden. Jeg er vel vidende om, at man er i Færd med Bygningen af en Del Boliger; det meddeles saaledes fra de Kontorer, der har med dette at gøre, at hvis alt gennemføres normalt i Løbet af Sommeren, vil der henimod 1. Oktober kunne gøres ca. 4 000 Lejligheder færdige, men naar man

ved, at en By af Københavns Størrelse aarlig har et Forbrug af 3 000 Lejligheder, saa ser man jo, at der ikke er Tale om meget ud over, hvad den normale Tilvækst kræver. Københavns Kommune paatænker derfor et andet Byggeri med Støtte efter den foreliggende Lov, idet Kommunen har planlagt og tilrettelagt til Opførelse, naar Tid og Lejlighed dertil gives, men i alt Fald i Løbet af Forsommeren, ca. 1 000, væsentlig 2-Værelses Lejligheder. Jeg er imidlertid meget i Tvivl om, hvorvidt noget saadant kan gennemføres, hvorvidt Københavns Kommune til dette Formaal tør anvende saa store Midler, hvis det foreliggende Lovforslag ikke gennemføres.

Jeg vil derfor meget henstille, at saa mange som muligt af Tingets ærede Medlemmer er med til at fremme det foreliggende Lovforslag. Det er jo ikke rigtigt, naar man andetsteds har sagt, at det kun er en københavnsk Lov, der her er Tale om. Naar man følger med i Provinspressen, vil man se, at her og der, særlig i de større Provinsbyer, klages der meget over Forholdene. Jeg har saaledes bragt i Erfaring, at en By som Aarhus for Tiden er overordentlig vanskeligt stillet med Hensyn til Boliger. Det meddeles fra Aarhus, at der for kommunal og privat Regning er planlagt Opførelsen af 690 Beboelseslejligheder. Men hvis det skal lykkes at gennemføre dette Byggeri, som ikke mindst er nødvendiggjort ved de store Ekspropriationer, det offentlige har foretaget til Ordning af Banegaardsforholdene i Aarhus, skal Aarhus bruge ca. 2½ Mill. Kr. Man ser altsaa, at det ikke alene drejer sig om en københavnsk Lov, men en Lov, der ogsaa angaar Provinserne, og ikke alene de store, men ogsaa de mellemstore Provinsbyer. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale, at Lovforslaget fremmes.

Laursen: Den Affattelse, dette Lovforslag har faaet i Folketinget, kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde. Jeg skal udtale Tilfredshed med, at Loven har faaet Karakteren af en Afviklingslov, thi det er givet, at vi en Gang skal tilbage til normale Forhold, saa Byggeriet kan komme til at gaa paa samme Maade som i gamle Dage, da de byggende skaffede sig Midlerne ad privat Vej. Men paa den anden Side vilde det efter min Opfattelse være meget betænkeligt, om